

אבא שלי גיבור במדים

כותבות:

טל לבקוביץ
קרינה נייוולט
לאורה ארנבורג

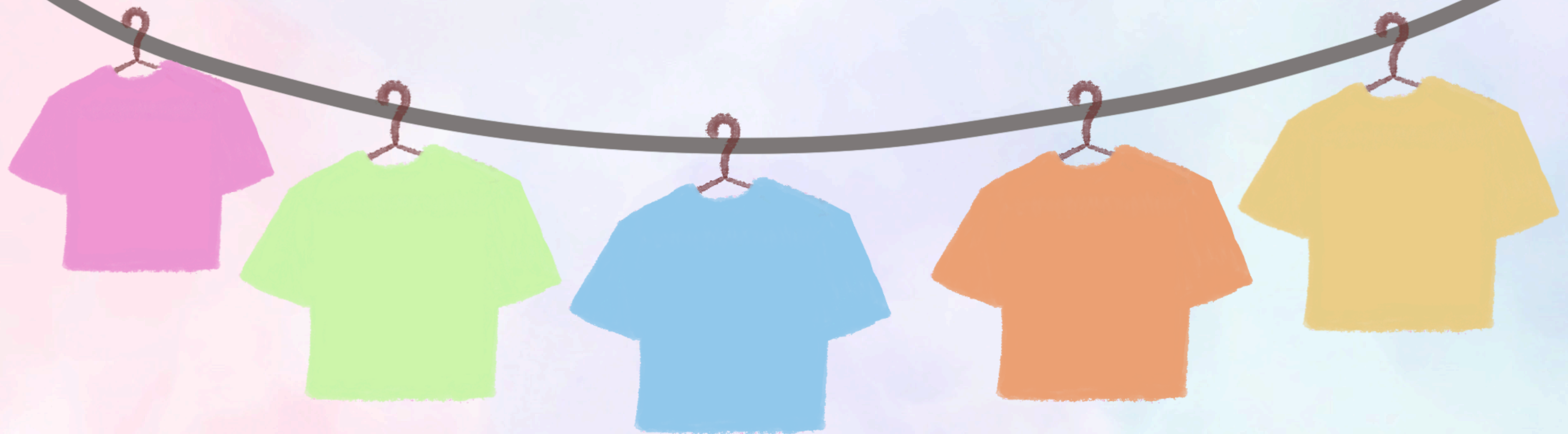

כָּל בּוֹקֵר, יוֹבֵל וְאַבָּא מִתְחִילִים
יַחַד אֶת הַיּוֹם,
אֲבָא מַעִיר אֶת יוֹבֵל עִם
נְשִׁיקָה עַל הַמִּצַּח וְלוֹחֵשׁ לוֹ
"קְדִימָה יוֹבֵל, יוֹם חֲדָשׁ צָרִיךְ
לְקוֹם".

אָבאָ מַכִּין לְיוֹבֵל אֶת אֶרְוַחַת הַבּוֹקֵר
נִשְׁהוּא הֶכִי אוֹהֵב,
בִּיצַת עֵין וִירְקוֹת חֲתוּכִים.

אַחַר כָּךְ שְׁנִיָּהֶם מִתְלַבְּשִׁים,
יֹזֵל בּוֹחֵר בְּכֹל בּוֹקֵר חֲלָצָה בְּצַבֵּעַ אַחֵר
וְאַבָּא לּוֹבֵשׁ חֲלָצָה מְכֻפָּתֶרֶת לְבָנָה.

זֶהוּ! עֲכָשִׁיו כּוֹלֵם
מוֹכְנִים וְאַפְשֵׁר לְצֵאת
לֵגָן וְלַעֲבוֹדָה!

אַחַר הַצְהָרִים,
אָבִא אוֹסֵף אֶת יוֹבֵל מֵהַגֵּן
וְאִזּ הֵם יוֹצְאִים לְשִׂחֵק בַּגֵּן.

וּבְלִילָהּ, אָבִא מְסַפֵּר לְיוֹבֵל סִפּוּר לְפָנַי הַנְּשִׁינָה.

לְיוֹבֵל יֵשׁ נְשִׁדָּה נְשִׁלְמָה מְלֵאָה בְּסִפְרִים,
אָבִל הַסִּפּוּרִים נְשֵׁהוּא הֶכִי אוֹהֵב
הֵם הַסִּפּוּרִים נְשֵׁאָבִא מְסַפֵּר בְּלִי סִפֵּר,
רַק מִהֶרְאֵשׁ.

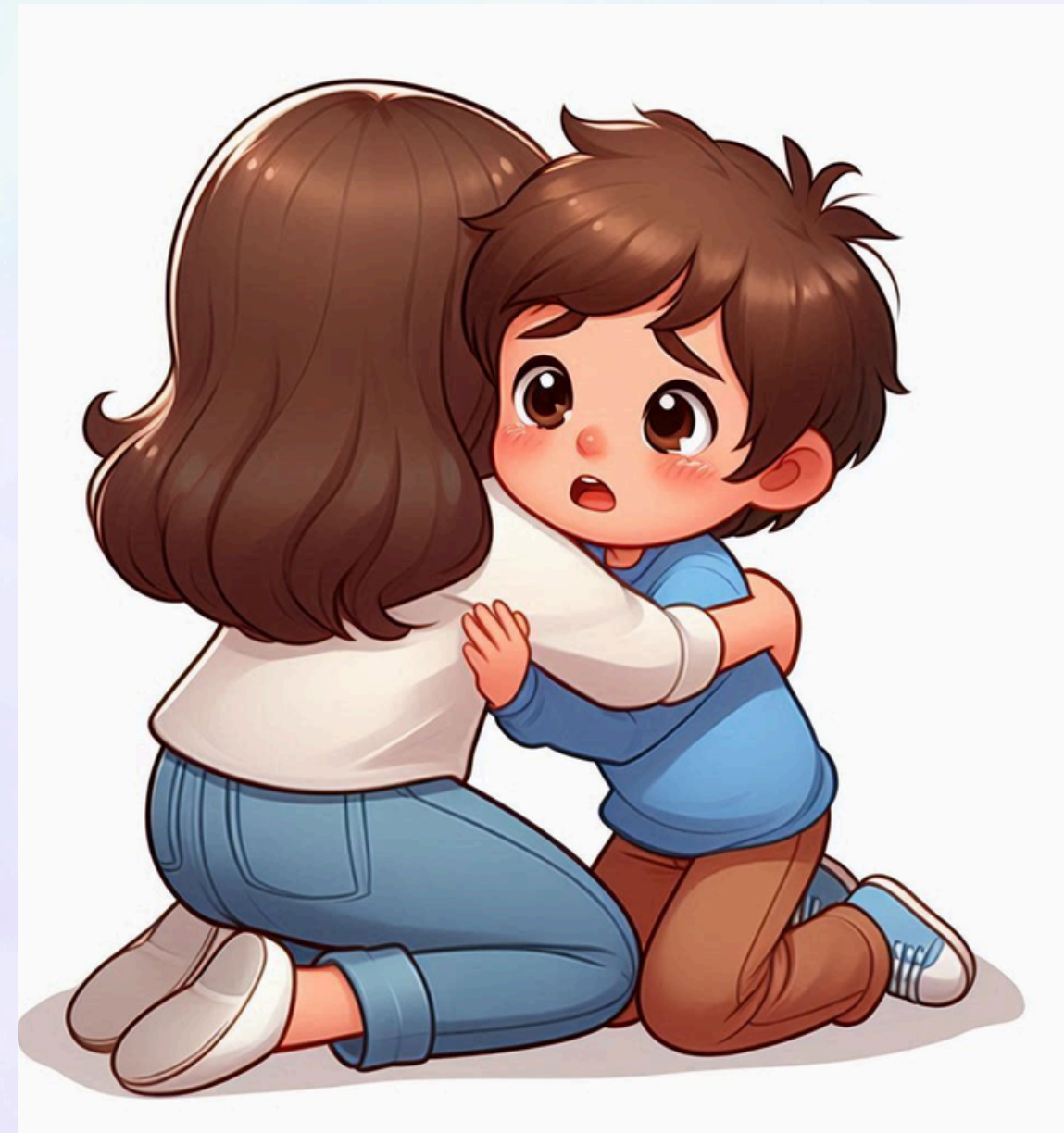
יום אחד,
יוגל התעורר כשהרגיש נשיקה על הלחי
והשב לעצמו
"כמה מוזר,
אבא תמיד מנשק אותי על המצח..."
הוא פתח את העיניים
וראה את אמא.

יוֹבֵל קָם מֵהַמָּטָה
וְרָאָה אֶת אָבִא שְׁלוֹ לְבוּשׁ בְּבָגָדִים
מְשֻׁנִּים -
מֵדִים יִרְקִים וְנֶעְלִים גְּדוּלוֹת.

”אָמָא, לָמָה אֲבֵא לְבוֹשׁ כָּכָה?”
נִשְׁאַל יוֹבֵל בְּפִלְיָאָה

אָמָא חֲבָקָה אֶת יוֹבֵל וְאָמְרָה
”אֲבֵא הוֹלֵךְ לְמִלּוּאִים, מָתוּק.
זֶה אוֹמֵר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְעֶזֶר
לְנִשְׁמֹר עַל הַמְּדִינָה שְׁלָנוּ.”

”וּמַתִּי הוּא יַחְזֵר?” שָׁאַל יוֹבֵל
אָמָא שְׂתַקָּה עַד שְׁלִבְסוֹף לַחֲשָׁה... ”אֲנִי לֹא יוֹדַעַת”.

אַבֵּל לָמָּה?” שָׁאַל יוֹבֵל, קִצַּת מִבְּלִבִּל”

”כִּמוֹ שְׂאֲנַחֲנוּ עוֹזְרִים אַחַד לַשְּׁנַי בַּבַּיִת”, הַסְּבִירָה אִמָּא,
”לִפְעָמַיִם, גַּם הַמְּדִינָה שְׁלָנוּ צָרִיכָה עֲזָרָה מִיַּחַדָּת
וְעַכְשָׁו אֲבֵא הוֹלֵךְ לַעֲזֹר לָהּ.”

”אֲבֵל לָמָּה דוֹקָא אֲבֵא שְׁלִי?
אֲנִי צָרִיךְ אוֹתוֹ יוֹתֵר!” כָּעֵס יוֹבֵל

”יוֹבֵל!” קָרָא אֲבֵא, ”אֲנִי צָרִיךְ לְגֵלוֹת לָךְ
סוּד!” וַיּוֹבֵל הֵתְקַרֵב אֵלָיו בְּרִיצָה.

אֲבֵא לַחֵשׁ לְיוֹבֵל בְּאוֹזֵן...

”הַמְדִים הַיְרָקִים, הֵם נוֹתְנִים לִי כוֹחוֹת וְכִשְׁפָּאֲנִי לוֹבֵשׁ
אוֹתָם אֲנִי יְכוֹל לַעֲזֹר וְלִשְׁמֹר עַל כּוֹלָם!”

“כוחות? כוחות כמו של גבור על?”
שאל יובל.

אבא ענה לו עם חיוך,
“כן כוחות בדיוק כמו של גבור על.”

"וְאִם אֲנִי גַם אֲשִׁים מִדִּים אֲנִי אוֹכֵל לְהִיּוֹת
גִּבּוֹר עַל?" שָׁאַל יוֹבֵל אֶת אִבָּא.

"כֵּן כִּמּוֹזֵבֵן", עָנָה אִבָּא, "אַתָּה תִּשְׁאֵר כָּאן
לְשִׁמּוֹר עַל אִמָּא, וְאֲנִי אֲשִׁמּוֹר עַל כָּל הַשָּׂאָר"
וַיֵּצֵא לְדַרְכּוֹ...

מאותו יום, יובל התעורר כל בוקר עם נשיקה
על הלחי מאמא,

היא הכינה לו את אותה ארוחת הבקר
האהובה,

עזרה לו לבחר צבע לחלצה,

אספה אותו מהגן ושחקה אתו בגנה.

וְבַכֵּל לַיְלָה, אִמָּא בְּחֵרָה סִפֵּר מְשֻׁדָּת הַסְּפָרִים וְהַקְרִיאָה לְיוֹבֵל סְפוּר
לְפָנַי הַנְּשָׁנָה. אֲבָל יוֹבֵל לֹא הֶצְלִיחַ לְהֵרָדֵם בְּלִי הַסְּפוּרִים נְשֵׁל אֲבָא...

יֹבֵל הִיָּה עֲצוּב שְׂאֵבָא עוֹד לֹא חִזַּר,
הוּא הִתְגַּעְגַּע אֵלָיו מְאוֹד, וְכָל הַיּוֹם חָשַׁב עָלָיו,
אֵיפֹה הוּא נִמְצָא וְכַפֹּה הוּא רְחוּק.

לַיְלָה אֶחָד, כְּשִׁיזָבַל הִתְקַנְּשָׁה לְהֵרָדֵם,
אִמָּא הֶצִּיעָה לוֹ
"אוֹלֵי תִנָּסֶה לְהִמְצִיא סִפּוּר בְּעֶצְמָךְ,
בְּדִיוֹק כְּמוֹ אֲבֹא".

וְכִי יוֹבֵל עֲשֶׂה,

הוּא הַתְּחִיל לְדַמּוּן אֶת אֲבֵא הַגְּבוּר עִם הַמַּדִּים,

וְהִבִּין לְפִתְעַ, "אֲבֵא לֹא כָּל כֶּךָ רְחוּק,

הוּא כִּאֵן אֶצְלִי בְּרֵאשִׁי!"

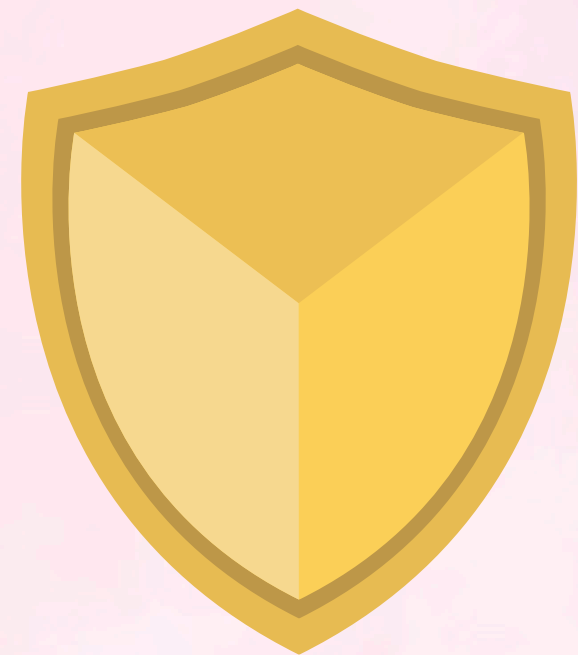

בַּלַּיְלָה הֵבֵא הוּא דִמְיוֹן
אִיךָ אֲבֵא עָךְ בְּשִׁמְיִים
עִם גְּלִימָה מְיֻחֶדֶת
וּמְצִיל חֲתוּלִים שֶׁנִּתְקַעוּ
עַל עֵצִים גְּבוּהִים.

כִּפְּהָה לַיְלֹוֹת אַחַר כָּךְ יוֹבֵל דְּמִיִּן אִיךְ.
אֲבֹא נִלְחַם בְּמַסְפְּלוֹצוֹת דְּמִיֹּנִיּוֹת
שְׂמִפְחִידוֹת יְלָדִים בַּלַּיְלָה וְגֵרֵשׁ אוֹתָן.

וּבְאַחַד הַלַּיְלֹוֹת יוֹבֵל אֶפְלוּ דְּמִיִּן אִיךְ.
אֲבֹא הַצִּיל אֶת הָעִיר מִגְּנֵשׁם שֶׁל
אַבְנִים, בְּעֶזְרַת מָגֵן עֲנֵק מִבְּרֹזֵל שֶׁהַפָּךְ
אוֹתָן לְבוֹעוֹת סִבּוֹן צְבָעוֹנִיּוֹת.

בְּבוֹקֵר לְמַחֲרָת,

יוֹבֵל הַתְּעוֹרָר עִם נְשִׁיקָה בְּמִצַּח,

וְרִגַע לְפָנַי נְשַׁפְּקָח אֶת עֵינָיו, הוּא חֹשֵׁב לְעֶצְמוּ...!

”כַּפָּה מוֹזָר,

אִמָּא תָּמִיד מְנַשֶּׁקֶת אוֹתִי עַל הַלְּחִי...”

הוּא פֶּתַח אֶת הָעֵינַיִם וְרָאָה אֶת אִבָּא.

יוֹבֵל קִפֵּץ מֵהַמְּטָה וְקָרָא בְּהִתְרַגְּשׁוֹת "אֲבָא! חֲזֵרְתִּי!"
יוֹבֵל חֲבִיב אֶת אֲבָא הַכִּי חֲזַק שְׂאֵפְנֶשֶׁר!

אֲבָא אָמַר לְיוֹבֵל, "גַּם אֲנִי הִתְגַּעְגַּעְתִּי אֵלֶיךָ מְתוֹק שְׁלִי.
אֲנִי רוֹאֶה שְׂשִׁמְרֶת עַל אִמָּא כְּמוֹ גְבוּר עַל אִמּוֹתַי."

תודה שקראתם!

מקוות שנהנתם (: